

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (piektā palāta)

2007. gada 12. janvārī*

Lieta T-447/05

Société des plantations de Mbanga SA (SPM), Douala (Kamerūna), ko sākotnēji pārstāvēja P. Solērs-Kuto [*P. Soler Coudeaux*] un S. Kāns [*S. Cahn*], pēc tam B. Dorē [*B. Doré*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv F. Klotuša-Duvjesāra [*F. Clotuche-Duvieusart*] un L. Vizadžo [*L. Visaggio*], pārstāvji,

atbildētāja,

par lūgumu atcelt Komisijas 2005. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 2015/2005 par tādu banānu ieviešanu, kuru izcelsme ir ĀKK valstis, saistībā ar tarifa kvotu, kas atvērta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1964/2005 par tarifu likmēm banāniem 2006. gada janvārī un februārī (OV L 324, 5. lpp.).

* Tiesvedības valoda — franču.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilaras [*M. Vilaras*], tiesneses M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Padomes 1993. gada 13. februāra Regulas (EEK) Nr. 404/93 par banānu tirgus kopīgo organizāciju (OV L 47, 1. lpp.) IV nodaļā ir paredzēts kopējais režīms trešo valstu izcelsmes banānu ievēšanai Kopienā, kas bija piemērojams no 1993. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 31. decembrim. Šis režīms paredzēja atvērt tarifu kvotu, kuras apmēru noteica tā, lai nodrošinātu piegādi Kopienas tirgū, un šo kvotu ietvaros veikto importu apliek ar samazinātu vai nulles muitas nodokļa likmi. Šādos apstākļos banāniem, kas ievesti no Āfrikas, Karību jūras un Klusā okeāna valstīm (turpmāk tekstā — “ĀKK valstis”), piemēro atvieglojumu režīmu, kas paredz atbrīvot no ievadmuitas nodokļa noteiktu banānu daudzumu un piemērot labvēlīgākus tarifus banāniem, kas ievesti, pārsniedzot šo daudzumu.

- 2 Regulas Nr. 404/93 IV nodaļā paredzētais kopējais importa režīms vairākkārt tika grozīts. Kopš 2001. gada 1. jūlija pamatnoteikumi, kas regulēja banānu importu Kopienā, bija ietverti 16.–20. pantā Regulā Nr. 404/93, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2001. gada 29. janvāra Regulu (EK) Nr. 216/2001 (OV L 31, 2. lpp.) un Padomes 2001. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2587/2001 (OV L 345, 13. lpp.). Šos noteikumus papildina nosacījumi, kas paredzēti Komisijas 2001. gada 7. maija Regulā (EK) Nr. 896/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 404/93 piemērošanai attiecībā uz banānu importēšanas kārtību Kopienā (OV L 126, 6. lpp.).

- 3 Regulas Nr. 216/2001 1. un 2. apsvērumā ir norādīts, ka, lai izšķirtu strīdus, kas radušies, piemērojot Regulas Nr. 404/93 IV nodaļu, izanalizējot visas Komisijas piedāvātās iespējas, var secināt, ka, “vidēji īsā laikā izveidojot importa sistēmu, kuras pamatā būtu atbilstīgas muitas nodokļa likmes piemērošana un tarifu atvieglojumu piemērošana importam no ĀKK valstīm, tiktu sniegtas vislabākās garantijas, pirmkārt, tirgus kopējās organizācijas mērķu sasniegšanai attiecībā uz Kopienas ražošanu un pieprasījumu starp patērētājiem, otrkārt, starptautiskās tirdzniecības noteikumu ievērošanai un, treškārt, turpmāku strīdu novēršanai”. Šīs regulas 4. apsvēruma precīzē, ka “līdz minētais režīms stājas spēkā, Kopienai būtu jāsaņem piegādes atbilstīgi vairākām tarifu kvotām, ko atver jebkuras izcelsmes importam [..]”.

- 4 Regulas Nr. 404/93 16. pants, kas grozīts ar Regulu Nr. 216/2001, paredz:

“1. Šo pantu un 17.–20. pantu piemēro, importējot svaigus produktus ar KN kodu 0803 00 19, līdz attiecībā uz tiem ne vēlāk kā 2006. gada 1. janvārī stājas spēkā kopējā muitas tarifa likme, ko nosaka Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību [GATT] XXVIII pantā paredzētajā kārtībā.

2. Līdz stājas spēkā 1. punktā minētā likme, tajā pašā punktā norādīto svaigo produktu importu veic atbilstīgi tarifu kvotām, kas atvērtas, ievērojot 18. pantu.”

- 5 Regulas Nr. 404/93 18. panta 1. punkts paredzēja trīs tarifu kvotu atvēršanu, kuras apzīmē ar burtiem A, B un C un kuru kopējais daudzums bija 3 403 000 tonnas. Pēc grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2587/2001, C kvotas daudzumu saskaņā ar Regulas Nr. 404/93 18. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu noteica 750 000 tonnu apmērā, un atbilstoši Regulas Nr. 404/93 18. panta 1. punkta trešajai daļai šī kvota bija paredzēta ĀKK izcelsmes banānu (turpmāk tekstā — “ĀKK banāni”) importam.
- 6 Paralēli šim režīmam Komisija sakarā ar desmit jauno dalībvalstu pievienošanos Kopienai no 2004. gada veica pagaidu pasākumus, lai nodrošinātu šo valstu tirgus apgādi. Attiecībā uz 2005. gadu šos pasākumus paredzēja Komisijas 2004. gada 29. oktobra Regula (EK) Nr. 1892/2004 par pagaidu pasākumiem Kopienas banānu importam 2005. gadā sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Republiku pievienošanos (OV L 328, 50. lpp.), kas fiksēja papildu daudzumu 460 000 tonnu apmērā kvotām, ko atver ar Regulas Nr. 404/93 18. pantu un kas noteiktas jebkādas izcelsmes banānu importam.
- 7 Padomes 2005. gada 29. novembra Regulā (EK) Nr. 1964/2005 par tarifu likmēm banāniem (OV L 316, 1. lpp.), ar ko ieviesa tikai tarifiem paredzētu režīmu, ir noteikts:

“1. No 2006. gada 1. janvāra banāniem (KN kods 0803 00 19) tiek noteikta tarifu likme EUR 176 par tonnu.

2. Sākot ar 2006. gada 1. janvāri, katru gadu no 1. janvāra ĀKK valstu izcelsmes banānu (KN kods 0803 00 19) importam tiek atvērta autonoma tarifu kvota 775 000 tonnu neto svara apjomā, nosakot nulles nodokļa likmi.”

- 8 Sakarā ar šīs jaunās nodokļu sistēmas stāšanos spēkā Regulas Nr. 404/93 IV nodaļā paredzētais tarifa kvotu režīms zaudēja nozīmi saskaņā ar šīs regulas 16. panta 1. punktu.
- 9 Regulas Nr. 1964/2005 2. pants paredz, ka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot šo regulu un pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi pārejas atvieglošanai no pastāvošā režīma uz šajā regulā paredzēto režīmu, pieņem saskaņā ar komitejas (vadības komiteja) izveidošanas procedūru.
- 10 Komisijas 2005. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 2015/2005 par tādu banānu ieviešanu, kuru izcelsme ir ĀKK valstīs, saistībā ar tarifa kvotu, kas atvērta ar Regulu (EK) Nr. 1964/2005 par tarifu likmēm banāniem 2006. gada janvārī un februārī (OV L 324, 5. lpp., turpmāk tekstā — “Apstrīdētā regula”), pieņēma, lai noteiktu tarifu kvotu pārvaldes noteikumus, kas piemērojami importam no ĀKK 2006. gada janvārī un februārī. Šīs regulas 2. apsvērumā ir precizēts:

“Nepieciešamo instrumentu ieviešanu tās tarifu kvotas pārvaldībai ĀKK valstu izcelsmes banānu ieviešanai, kas paredzēta ar [...] Regulu (EK) Nr. 1964/2005, nav iespējams pabeigt savlaicīgi, pirms 2006. gada 1. janvāra. Tas vedina Komisiju veikt pagaidu pasākumus ieviešanas atļauju izsniegšanai par 2006. gada janvārī un februārī, lai nodrošinātu Kopienas apgādi un tirdzniecības nepārtrauktību ar ĀKK valstīm, kā arī novērstu tirdzniecības plūsmas traucējumus. Šie pasākumi neliedz noteikt turpmākus sīki izstrādātus noteikumus 2006. gada gaitā.”

11 Apstrīdētās regulas 2. pants nosaka:

“2006. gada janvārī un februārī:

- ir pieejams 135 000 tonnu liels daudzums ieviešanas atļauju piešķiršanai II sadaļā minētajiem piegādātājiem; tarifa kvotas kārtas numurs ir 09.4160,

- ir pieejams 25 000 tonnu liels daudzums ieviešanas atļauju piešķiršanai III sadaļā minētajiem piegādātājiem; tarifa kvotas kārtas numurs ir 09.4162.”

12 Apstrīdētās regulas II sadaļa attiecas uz “piegādātājiem, kas par 2005. gadu reģistrēti saskaņā ar Regulas [..] Nr. 404/93 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto tarifa kvotu C”. Tās 3. pants paredz:

“Par 2006. gada janvāri un februāri visi tradicionālie piegādātāji C un visi netradicionālie piegādātāji C, kas minēti attiecīgi Komisijas Regulas [..] Nr. 896/2001 [..] 3. panta 3. punktā un 7. panta 1. punktā, var iesniegt vienu vai vairākus pieteikumus ieviešanas atļaujas saņemšanai, katrā konkrētajā gadījumā:

- tradicionālajiem piegādātājiem C saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 896/2001 5. panta 4. punktu nepārsniedzot references daudzumu, kas noteikts un paziņots par 2005. gadu saskaņā ar tarifa kvotu C,

- tradicionālajiem piegādātājiem C saskaņā ar Regulas [..] Nr. 896/2001 9. panta 3. punktu nepārsniedzot references daudzumu, kas noteikts un paziņots par 2005. gadu saskaņā ar tarifa kvotu C.

[..]”

- 13 Apstrīdētās regulas III sadaļas nosaukums ir “citi piegādātāji”. Šīs regulas 4. panta 1. punkts nosaka:

“Piegādātāji, kas Kopienā reģistrēti saskaņā ar Regulas [..] Nr. 404/93 18. panta 1. punktā minēto tarifa kvotu A/B vai saskaņā ar Regulā [..] Nr. 1892/2004 noteikto papildu daudzumu, un kas 2005. gadā laida brīvā apgrozībā ĀKK valstu izcelsmes banānus, var iesniegt tikai vienu ieviešanas atļaujas pieteikumu attiecībā uz šīs regulas 2. panta otrajā ievilkumā noteikto daudzumu.”

- 14 Apstrīdētās regulas IV sadaļa precizē noteikumus par ieviešanas atļauju pieteikumiem (5. pants) un par ieviešanas atļauju izsniegšanu (6. pants). Šīs regulas V sadaļa, kurā ir iekļauti 7.–9. pants, paredz nobeiguma noteikumus.

- 15 Komisijas 2006. gada 8. februāra Regula (EK) Nr. 219/2006 par tarifa kvotas atvēršanu un pārvaldību ĀKK izcelsmes banānu ar KN kodu 0803 00 19 ieviešanai laika posmam no 2006. gada 1. marta līdz 31. decembrim (OV L 38, 22. lpp.) noteica tarifu kvotu pārvaldes noteikumus, kas ir piemērojami importam no ĀKK, sākot ar 2006. gada 1. martu. Šīs regulas 2. panta b) apakšpunkts paredz, ka 468 150 tonnas, tas ir, 76 % no pieejamā daudzuma, administrē saskaņā ar šīs regulas III sadaļas noteikumiem. 7. panta 2. punktā šī regula atsaucas uz tā saucamo “rindas kārtībā”

metodi, kas paredzēta 308.a, 308.b un 308.c pantā Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.).

- 16 Šobrīd attiecības starp ĀKK valstīm un Kopienų regulē Partnerattiecību nolīgums starp ĀKK valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienų un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (OV L 317, 3. lpp., turpmāk tekstā — “Kotonū nolīgums”).
- 17 Vispārīgs tirdzniecības režīms starp Kopienų un ĀKK valstīm ir definēts Kotonū nolīguma V pielikumā. Šis režīms ir piemērojams ekonomisko partnerattiecību nolīgumu pārrunu sagatavošanas posma laikā, kas ilgst līdz 2007. gada 31. decembrim. Šā pielikuma 1. pantā tostarp ir precizēts:

“1. ĀKK valstu izcelsmes izstrādājumus ievēd Kopienā bez muitas nodokļiem un līdzvērtīgiem maksājumiem.

a) Attiecībā uz ĀKK [valstu] izcelsmes izstrādājumiem:

— kas uzskaitīti Līguma I pielikumā, kad tie nonāk tirgu kopīgā organizācijā Līguma 34. panta nozīmē, vai

- kas, ievēdot Kopienā, pakļauti īpašiem noteikumiem, kuri ieviesti kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanas rezultātā,

Kopiena veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu labvēlīgāku režīmu par to, kas piešķirts trešām valstīm, kas gūst labumu no vislielākās labvēlības noteikumiem tiem pašiem izstrādājumiem.

[..]

- d) [1. punkta] a) apakšpunktā minētais režīms stājas spēkā tajā pašā laikā, kad šis Nolīgums un paliek piemērojams Nolīguma 37. panta 1. punktā noteiktā sagatavošanas posma laikā.

Tomēr, ja šā perioda laikā Kopiena:

[..]

- izmaina konkrēta izstrādājuma tirgus kopīgo organizāciju vai īpašos noteikumus, kas ieviesti kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanas rezultātā, tā saglabā tiesības mainīt šiem ĀKK [valstu] izcelsmes izstrādājumiem noteikto režīmu pēc apspriešanās ar Ministru padomi. Tādos gadījumos Kopiena apņemas nodrošināt, ka ĀKK [valstu] izcelsmes izstrādājumi turpina izmantot priekšrocību, kas ir salīdzināma ar to, kas

izmantota iepriekš attiecībā uz trešo valstu izcelsmes izstrādājumiem, kas gūst labumu no vislielākās labvēlības noteikuma.”

- 18 Kotonū nolīguma V pielikumā iekļautā 5. protokola ar nosaukumu “Otrais protokols par banāniem” 1. pants paredz:

“Puses atzīst ĀKK banānu piegādātāju eksporta uz Kopienas tirgu milzīgo ekonomisko nozīmi. Kopiena piekrīt pārbaudīt un nepieciešamības gadījumā veikt pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt banānu eksporta nozaru nepārtrauktu dzīvotspēju un to banānu pastāvīgu noietau Kopienas tirgū.”

Prasītāja

- 19 Prasītāja ir dibināta 1998. gada 5. oktobrī. Tās galvenais darbības mērķis ir eksportam paredzētu banānu ražošana, pārstrādāšana un tirdzniecība Kamerūnā un citās valstīs.
- 20 Prasītāja pieder to ražotāju kategorijai, kuriem nav dubulta uzņēmēja statusa un kas arī nav iesaistīta Eiropas vai starpvalstu grupā. Šī iemesla dēļ tā nav uzskatāma par uzņēmēju Apstrīdētās regulas nozīmē un tā nevar iegūt šādu statusu, jo šī regula saglabā ieviešanas atļauju piešķiršanas sistēmu, pamatojoties uz vēsturiskajām atsaucēm, kas ir ieviestas ar agrāk spēkā esošajiem noteikumiem.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 21 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 22. decembrī, prasītāja cēla šo prasību.

- 22 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja lūdza izskatīt lietu paātrinātā kārtībā, kāda paredzēta Pirmās instances tiesas reglamenta 76.a pantā.

- 23 Ar 2006. gada 26. janvāra lēmumu Pirmās instances tiesa noraidīja lūgumu par lietas izskatīšanu paātrinātā kārtībā.

- 24 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 10. februārī, Komisija atbilstoši Reglamenta 114. pantam pret šo prasību cēla iebildi par nepieņemamību.

- 25 Prasītāja savus apsvērumus par iebildi par nepieņemamību iesniedza 2006. gada 28. martā — dienā, kurā beidzās rakstveida process saistībā ar pieņemamību.

- 26 Savā prasības pieteikumā prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu:

— atcelt Apstrīdēto regulu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Iebildumā par nepieņemamību Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt kā nepieņemamu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Apsvērumos par iebildi par nepieņemamību prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt Komisijas celtos iebildumus par nepieņemamību;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

29 Atbilstoši Reglamenta 114. panta 1. punktam, ja viens lietas dalībnieks to pieprasa, Pirmās instances tiesa var lemt par nepieņemamību, neizskatot lietu pēc būtības. Saskaņā ar šī panta 3. punktu, ja vien Pirmās instances tiesa nelemj citādi, pārējā procesa daļa notiek mutvārdos. Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa uzskata, ka lietas materiāli sniedz visu vajadzīgo informāciju un ka nav jāsāk mutvārdu process.

- 30 Komisija atsaucas uz iebildi par prasības nepieņemamību, jo, pirmkārt, prasītājam nav intereses celt prasību pret Apstrīdēto regulu un, otrkārt, šī regula ir vispārpiemērojama un tā uz prasītāju neattiecas nedz tieši, nedz individuāli.

Lietas dalībnieku argumenti

- 31 Komisija norāda, ka saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu prasības par tiesību akta atcelšanu, ko juridiska vai fiziska persona ir cēlusi pret regulu, pieņemamības nosacījums ir, ka šis lēmums, kaut arī pieņemts regulas formā, to skar tieši un individuāli. Tā piebilst, ka šā noteikuma mērķis ir nepieļaut, ka, vienkārši izvēloties regulas formu, var padarīt neiespējamu privātpersonas prasību pret lēmumu, kas viņu skar tieši un individuāli.
- 32 Šajā gadījumā ne tikai Apstrīdētā regula prasītāju neskar tieši un individuāli, bet tā pat neskar tādu ražotāju kā prasītāja, kas atrodas ārpus Kopienas teritorijas, juridisko situāciju, tādēļ tai nav intereses celt prasību par šīs regulas atcelšanu.
- 33 Pirmkārt, par interesi celt prasību Komisija atgādina, ka Apstrīdētās regulas mērķis ir ieviest pagaidu pasākumus, kas importa licenču izsniegšanai ir piemērojami 2006. gada janvārī un februārī saskaņā ar ĀKK izcelsmes banāniem piemērojamo tarifa kvotu, kas paredzēta Regulā Nr. 1964/2005. Šo pasākumu veikšana nav šķītusi nepieciešama, jo pēc Regulas Nr. 1964/2005 pieņemšanas nebija pietiekami daudz laika, lai pieņemtu un publicētu jaunus ĀKK izcelsmes banānu pārvaldības noteikumus un lai pēc tam dalībvalstīm uz šo noteikumu pamata būtu iespējams

reģistrēt uzņēmējus, kuriem ir tiesības piedalīties tarifa kvotu sadalē. Izvēle noteikt ieviešanas atļauju izsniegšanu tikai 2006. gada janvārī un februārī tiem uzņēmējiem, kuri līdz 2005. gada 31. decembrim jau apgādāja Kopienas tirgu ar ĀKK izcelsmes banāniem, ir izdarīta tādēļ, lai nodrošinātu Kopienas apgādi un tirdzniecības nepārtrauktību ar ĀKK valstīm, kā arī novērstu tirdzniecības plūsmas traucējumus.

- 34 Komisija piebilst, ka Apstrīdētā regula šim nolūkam nosaka divas apakškvotas, kas ir pieejamas dažādiem uzņēmējiem, pirmā — 135 000 tonnas ir pieejama uzņēmējiem, kas reģistrēti Kopienā un kuri 2005. gadam bija reģistrēti tarifu kvotai C, kas minēta Regulas Nr. 404/93 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un otra — 25 000 tonnas — pieejama pārējiem uzņēmējiem, proti, uzņēmējiem, kas reģistrēti Kopienā un pieteikušies A un B tarifu kvotai, kas minētas Regulas Nr. 404/93 18. panta 1. punktā, vai kuri pieteikušies papildu daudzumam, kas noteikts Regulā Nr. 1892/2004, un kuri 2005. gadā laida brīvā tirgus apgrozībā ĀKK izcelsmes banānus. Tādēļ šāda sistēma nebūtu attiecināma uz tādiem ražotājiem kā prasītāja, kas reģistrēti trešā valstī un kas neveic ekonomisko darbību dalībvalstu teritorijā. Tā rezultātā prasītājas juridiskā situācija nemainītos, ja atceltu Apstrīdēto regulu, kas tai nebija piemērojama, un tādējādi apstiprinātu to, ka prasītājai nebija intereses celt prasību par šīs regulas atcelšanu.

- 35 Otrkārt, pat pieņemot, ka pastāv šāda interese, ir jāsecina, ka saskaņā ar Komisijas viedokli prasītāju Apstrīdētā regula neskāra tieši un individuāli, jo tā ir vispārpiemērojams tiesību akts. Šajā sakarā Komisija precīzē, ka minētā regula nosaka uzņēmēju kategorijas un piekļuves noteikumus dažādām apakškvotām, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, proti, ņemot vērā, pirmkārt, piedalīšanos Regulas Nr. 404/93 18. pantā paredzēto tarifu kvotu sadalē vai Regulā Nr. 1892/2004 noteiktā papildu daudzuma sadalē un, otrkārt, šādā veidā Kopienā ievesto banānu izcelsmi. Runa ir par regulu, kas rada juridiskas sekas vispārējā un abstraktā veidā definētām personu kategorijām atbilstoši judikatūrā nostiprinātam kritērijam, kas

paredzēts, lai nošķirtu regulu no lēmuma (Tiesas 1982. gada 6. oktobra spriedums lietā 307/81 *Alusuisse Italia*/Padome un Komisija, *Recueil*, 3463. lpp., 9. punkts, un 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-321/95 P *Greenpeace Council u.c.*/Komisija, *Recueil*, I-1651. lpp., 28. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 19. jūnija rīkojums lietā T-107/94 *Kik*/Padome un Komisija, *Recueil*, II-1717. lpp., 35. punkts, un 2001. gada 12. jūlija spriedums apvienotajās lietās T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 un T-225/99 *Comafrika* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, *Recueil*, II-1975. lpp., 108.–110. punkts).

36 Kā to prasītāja pati ir norādījusi savā prasības pieteikumā, tā kā tai nav Apstrīdētajā regulā minētā uzņēmēja statusa, šī regula objektīvi skar prasītāju tikai kā uzņēmēju, kas nav reģistrēts Kopienā un uz kuru nevar attiecināt vēsturisku atsauci saistībā ar izešanas režīmu Kopienā, kas bija piemērojams līdz 2005. gada 31. decembrim, un tāpat to skar tāpat kā visus uzņēmējus, kas atrodas līdzīgā situācijā. Komisija piebilst, ka Pirmās instances tiesa jau ir apstiprinājusi, ka regulas par kārtību, kādā pārvalda tarifu kvotas banānu importam, ir vispārpiemērojamas un abstraktas (Pirmās instances tiesas 2002. gada 25. septembra rīkojums lietā T-178/01 *Di Lenardo*/Komisija, Krājumā nav publicēts, un rīkojums lietā T-179/01 *Dilexport*/Komisija, Krājumā nav publicēts). Turklāt neviens fakts, kas īpaši attiecas uz prasītājas situāciju, to neizceļ no pārējo uzņēmēju vidus.

37 Atbildot uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Apstrīdētā regula tai konkrēti atņem tiesības ievest precī, Komisija norāda, ka tai nevar atņemt tiesības ievest precī, jo tāpat kā jebkuram citam uzņēmējam tai šajā sakarā nav piešķirtas tiesības, it īpaši tādēļ, ka tai pat nebija uzņēmēja statusa saskaņā ar iepriekš spēkā esošo importa režīmu. Tātad prasītājas situācija neatšķiras no jebkuras citas personas situācijas, kas nav izpildījusi Apstrīdētās regulas II un III sadaļā izvirzītos nosacījumus.

- 38 Komisija arī norāda, ka pat tad, ja apstrīdētie pasākumi liegtu prasītājam turpmāk veikt savu darbību, šis fakts to neizceltu individuāli. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nepietiek ar to, ka akts dažiem tiesību subjektiem, kuriem tas ir piemērojams, var radīt dažādas konkrētas sekas, lai apstrīdētu akta normatīvo spēku, ja tas ir piemērojams objektīvām juridiskām vai faktiskām situācijām, kas paredzētas attiecīgajā tiesību aktā (Tiesas 1993. gada 12. jūlija rīkojums lietā C-107/93 *AEFMA/Komisija*, *Recueil*, I-3999. lpp., 14.–22. punkts; Pirmās instances tiesas 1999. gada 15. septembra rīkojums lietā T-11/99 *Van Parys u.c./Komisija*, *Recueil*, II-2653. lpp., 50. un 51. punkts). Tas pats attiecas uz iespēju vairāk vai mazāk precīzi noteikt to personu skaitu vai pat identitāti, kurām ir piemērojams attiecīgais tiesību akts (Tiesas 1989. gada 14. februāra spriedums lietā 206/87 *Lefebvre/Komisija*, *Recueil*, 275. lpp.; Pirmās instances tiesas 2005. gada 28. februāra rīkojums lietā T-108/03 *von Pezold/Komisija*, Krājums, II-655. lpp., 46. punkts).
- 39 Pirmkārt, prasītāja apstrīd Komisijas apgalvojumu, saskaņā ar kuru tai nav intereses celt prasību pret Apstrīdēto regulu. Šajā sakarā tā apgalvo, ka no pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasītāja reģistrācijas vai ekonomiskās darbības veikšanas vieta neietekmē prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību, bet ir svarīgas tikai attiecīgā tiesību akta juridiskās sekas uz prasītāja tiesisko situāciju (Pirmās instances tiesas 1995. gada 14. septembra spriedums apvienotajās lietās T-480/93 un T-483/93 *Antillean Rice Mills u.c./Komisija*, *Recueil*, II-2305. lpp.).
- 40 Tā piebilst, ka privātpersonas celtas prasības atcelt tiesību aktu pieņemamība saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir pakļauta tikai nosacījumam, ka šī persona var atsaukties uz juridiski atzītu, pastāvošu un faktisku interesi. Šajā gadījumā ir nenoliedzami tas, ka tiktāl, ciktāl Apstrīdētās regulas piemērošanas rezultātā ražotājiem, kuru adrese ir ĀKK valstīs un kuriem nav uzņēmēja statusa minētās regulas nozīmē, tiktu liegtas jebkādas tiesības eksportēt preces Kopienas tirgū, šiem ražotājiem ir juridiski pamatota un atzīta interese, kas tiem ļauj apstrīdēt minētās regulas tiesiskumu.

- 41 Otrkārt, prasītāja norāda, ka tad, ja šī regula patiešām ir piemērojama visiem ieinteresētajiem uzņēmējiem, ir nenoliedzami arī tas, ka tā dažus no tiem skar tieši un individuāli. Šajā sakarā tā atgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, tā kā regula būtībā nav individuāls lēmums, ir jānosaka juridiskās sekas, ko tā cenšas radīt vai faktiski rada (iepriekš 35. punktā minētais Tiesas spriedums lietā *Alusuisse Italia/Padome un Komisija*, 8. punkts, un 2001. gada 22. novembra spriedums lietā *C-451/98 Antillean Rice Mills/Padome, Recueil*, I-8949. lpp.).
- 42 Kā tas ir atzīts judikatūrā, tiesību akta normatīvais raksturs tātad neiestājas pret prasītājas tiesībām celt prasību atcelt tiesību aktu. Šim nolūkam pietiek ar to, ka tā pierāda, ka šis akts viņu skar tieši un individuāli (Tiesas 1979. gada 29. marta spriedums lietā *118/77 ISO/Padome, Recueil*, 1277. lpp.; 1984. gada 21. februāra spriedums apvienotajās lietās *239/82 un 275/82 Allied Corporation u.c./Komisija, Recueil*, 1005. lpp.; 1990. gada 14. marta spriedums apvienotajās lietās *C-133/87 un C-150/87 Nashua Corporation u.c./Komisija un Padome, Recueil*, I-719. lpp.; 1991. gada 16. maija spriedums lietā *C-358/89 Extramet Industrie/Padome, Recueil*, I-2501. lpp.; 1994. gada 18. maija spriedums lietā *C-309/89 Codorníu/Padome, Recueil*, I-1853. lpp., un iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *Antillean Rice Mills/Padome*).
- 43 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka atbilstoši judikatūrā noteiktajām prasībām Apstrīdētā regula to skar individuāli dažu tai specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kas to raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu, un tādēļ to individuāli izceļ analogi adresātam (Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā *25/62 Plaumann/Komisija, Recueil*, 197., 223. lpp., un 2002. gada 25. jūlija spriedums lietā *C-50/00 P Unión de Pequeños Agricultores/Padome, Recueil*, I-6677. lpp.; Pirmās instances tiesas 2004. gada 6. jūlija rīkojums lietā *T-370/02 Alpenhain-Camembert-Werk u.c./Komisija, Krājums*, II-2097. lpp.). Šajā sakarā tā apgalvo, ka tās faktiskā situācija skaidri atšķiras no uzņēmēju un citu ĀKK izcelsmes banānu ražotāju situācijas un ka arī tās juridiskā situācija ir tāda, ka var uzskatīt, ka tā ir pielīdzināma "adresātam" judikatūras nozīmē. Ņemot vērā, ka tā pieder ĀKK valstīs reģistrēto neatkarīgo ražotāju kategorijai, kurā ir iekļauti neintegrētie uzņēmēji vai ražotāji, tā nevar savus ražojumus pārdot Kopienas tirgū.

- 44 Saskaņā ar prasītājas viedokli, kā tas izriet no Kotonū nolīguma V pielikuma 1. panta un šī nolīguma V pielikumā iekļautā 5. protokola ar nosaukumu “Otrais protokols par banāniem” 1. panta, Kopienu tiesības regulē ražotāja juridisko situāciju, kas reģistrēts ĀKK valstīs un kas eksportē savu preci uz Kopienas tirgu, tādējādi tā situācija atšķiras no pārējiem ražotājiem un no visiem pārējiem uzņēmējiem, kas darbojas banānu tirgū. Šie noteikumi pierāda — bez iespējas to apstrīdēt —, ka uzņēmumu, kas ražo ĀKK izcelsmes banānus, juridiskā situācija ir specifiska, ņemot vērā kopējās lauksaimniecības politikas noteikumus, proti, tāda pati situācija kā tā, kas norādīta iepriekš 39. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *Antillean Rice Mills u.c./Komisija*.
- 45 Prasītāja precizē, ka tas, ka tiesību akts to skar individuāli, var izrietēt no tā, ka tiesību akta autors ņem vērā (vai tiesību akta autoram ir pienākums ņemt vērā) prasītājas faktisko vai juridisko situāciju, kas atbilst to uzņēmumu situācijai, kurus tas skāra minētā akta pieņemšanas brīdī. Šo veidu, kā atzīt individuālo saikni, Tiesa jau ir atzinusi 1985. gada 17. janvāra spriedumā lietā 11/82 *Piraiki-Patraiki u.c./Komisija* (*Recueil*, 207. lpp.), ciktāl to paredz pievienošanās akta noteikumi, kā arī 1990. gada 26. jūnija spriedumā lietā C-152/88 *Sofrimport/Komisija* (*Recueil*, I-2477. lpp.), kurā Tiesa ir norādījusi, ka attiecīgie noteikumi uzlika pienākumu Komisijai ņemt vērā prasītāju situāciju attiecīgā akta pieņemšanas brīdī.
- 46 Turklāt tās situācija noteikti ir pielīdzināma tai, kādā atradās Nīderlandes Antiļu salu rīsu eksportētāji lietā, kurā tika taisīts iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *Antillean Rice Mills/Padome* un kurā tika atzīts, ka šiem uzņēmējiem bija liegta iespēja eksportēt preces Kopienā sakarā ar Kopienas pasākumu. Prasītāja uzskata, ka šajā spriedumā Tiesa patiesībā vispirms nosprieda, ka nevar uzskatīt, ka prasītājus Kopienas pasākums skar kā rīsa eksportētājus Kopienā, jo šī darbība ir komerciāla darbība, ko jebkurš uzņēmums var veikt jebkurā brīdī. Pēc tam Tiesa precizēja, ka *a priori* prasītājas lēmums skāra tikai viņu objektīvā uzņēmēja, kas darbojas attiecīgajā nozarē tāpat kā jebkurš cits uzņēmējs, statusa dēļ, un, visbeidzot, ka nelielais daudzums uzņēmēju, kurus skāra lēmums, nebija pietiekams, lai konstatētu individuālu iedarbību. Tomēr Tiesa ir arī norādījusi, ka fakts, ka Padomei vai Komisijai saskaņā ar īpašiem noteikumiem ir pienākums ievērot tiesību akta, ko tās ir paredzējušas pieņemt, iedarbību uz noteiktu personu situāciju, varētu būt iemesls

tam, ka šīs personas “varētu būt skartas individuāli” (iepriekš 45. punktā minētais Tiesas spriedums lietā *Piraiki-Patraiki* u.c./Komisija, 28. un 31. punkts, un 1999. gada 11. februāra spriedums lietā *C-390/95 P Antillean Rice Mills* u.c./Komisija, *Recueil*, I-769. lpp., 25. punkts).

47 Saskaņā ar prasītājas viedokli līdzīgu argumentāciju var attiecināt uz pienākumu, kas uzlikts iestādēm, ja tās pieņem regulu kopējās lauksaimniecības politikas ietvaros (šajā gadījumā — banānu tirgus kopīgā organizācija), ne tikai ievērot ĀKK valstīs dibinātu ražotāju situāciju, bet arī garantēt viņiem preču noietu, kas ir vismaz tikpat izdevīgs, kāds saskaņā ar Kotonū nolīguma V pielikuma 1. punktu viņiem bija piemērojams agrākajā situācijā. Prasību ievērot individuālās situācijas šajā gadījumā pastiprina fakts, ka iestādēm ir pienākums atbilstoši līgumsaistībām, kas ir Kopienas tiesību sastāvdaļa, saglabāt tradicionālo tirdzniecības apriti noteiktā laika periodā.

48 Turklāt, lai izslēgtu prasības pieņemamību, Komisija nevar atsaukties uz argumentu, ka nevar uzskatīt, kā to ir atzinusi Tiesa iepriekš 41. punktā minētajā spriedumā lietā *Antillean Rice Mills/Padome*, ka prasītājas Kopienas pasākums skar tikai kā rīsu eksportētājas Kopienā, jo šī darbība ir komercdarbība, kuru jebkurš uzņēmums var veikt jebkurā laikā. Šajā gadījumā Apstrīdētā regula būtu piemērojama tikai divu mēnešu periodā, tādēļ iespēja citiem uzņēmumiem kļūt par banānu ražotājiem tik īsā laika periodā ir tikai teorētiska.

- 49 Ceturtkārt, prasītāja norāda, ka Komisija, lai pamatotu iebildi par nepieņemamību, nenorāda nevienu argumentu, ar ko varētu apstrīdēt to, ka prasītāju Apstrīdētā regula skar tieši. Šajā sakarā tā norāda, ka, tā kā nav veikts neviens valsts vai Kopienas pasākums, ar kuru īstenotu Apstrīdētajā regulā paredzēto importa režīmu, šī regula viņu skar tieši. Katrā ziņā Komisija Apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī nevarēja nezināt, ka tirdzniecības noteikumi, kas izriet no licenču režīma, tieši nozīmēja to, ka tādi ražotāji kā prasītāja nevar saglabāt tirdzniecības plūsmu uz Kopienu.
- 50 Visbeidzot, prasītāja atsauca uz 2002. gada 3. maija spriedumu lietā T-177/01 *Jégo-Quérel/Komisija* (*Recueil*, II-2365. lpp.), kurā Pirmās instances tiesa atzina, ka, tā kā nav veikti valsts pasākumi par Kopienu akta izpildi, tad nepieņemamības, kas skar prasību atcelt tiesību aktu, sekas ir tādas, ka indivīdiem tiek liegtas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, ko garantē valsts konstitucionālās normas, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija (ECTK), Kopienu tiesību principi un Pamattiesību harta. Tāpat tā atgādina, ka Tiesa iepriekš 43. punktā minētajā spriedumā lietā *Unión de Pequeños Agricultores/Padome* arī ir atzinusi, ka Eiropas Kopiena ir uz tiesībām balstīta kopiena, kurā tiek kontrolēta tās iestāžu tiesību aktu atbilstība Līgumam un vispārējiem tiesību principiem, tostarp pamattiesībām, kas ietver tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību.
- 51 Ņemot vērā faktu, ka šajā gadījumā saskaņā ar prasītājas viedokli jautājumu par šīs regulas spēkā esamību nevar izvirzīt nevienā valsts tiesā, tā rezultātā vienīgi prasības pieņemamība ļauj izvairīties no tiesiskuma neievērošanas, kas Apstrīdētajai regulai piešķirtu juridisko imunitāti, kura nav saderīga ar Kopienas tiesību principiem. Tādēļ, ja Kopienas tiesa neatzīst šo prasību par pieņemamu, tā sev liedz iespēju izskatīt iespējamās nelikumības, kas ir pieļautas attiecīgajā tiesību aktā, kurš tādējādi nekādā veidā netiek tiesiski pārbaudīts, neievērojot noteikumus, kas izriet no tā, ka Eiropas Kopiena ir uz tiesībām balstīta kopiena (Tiesas 1986. gada 23. aprīļa spriedums lietā 294/83 *Les Verts/Parlaments*, *Recueil*, 1339. lpp.). Lai pamatotu šādu nostāju, prasītāja atgādina, ka 2003. gada 18. jūlija Eiropas Konstitucionālā līguma

projekts (II-47. pants un III-270. panta ceturtā daļa) paredz iespēju privātpersonām celt prasību pret normatīviem aktiem, kas viņus skar tieši un kas neietver izpildes pasākumus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

Par interesi celt prasību

- 52 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka fiziskas vai juridiskas personas celtas prasības par tiesību akta atcelšanu pieņemamība ir pakļauta nosacījumam, ka tai ir jābūt pamatotai ar interesi celt prasību (Tiesas 1977. gada 31. marta spriedums lietā 88/76 *Société pour l'exportation des sucres*/Komisija, *Recueil*, 709. lpp., 19. punkts; iepriekš 39. punktā minētais 1995. gada 14. septembra spriedums apvienotajās lietās *Antillean Rice Mills u.c./Komisija*, 59. punkts; Pirmās instances tiesas 1999. gada 29. aprīļa rīkojums lietā T-78/98 *Unione provinciale degli agricoltori di Firenze u.c./Komisija, Recueil*, II-1377. lpp., 30. punkts, un 2005. gada 17. oktobra rīkojums lietā T-28/02 *First Data u.c./Komisija, Krājums*, II-4119. lpp., 34. punkts).
- 53 Turklāt fiziskai vai juridiskai personai ir interese celt prasību pret tiesību aktu tikai tad, ja tiesību akta atcelšanas rezultātā automātiski var rasties juridiskas sekas (Tiesas 1986. gada 24. jūnija spriedums lietā 53/85 *Akzo Chemie*/Komisija, *Recueil*, 1965. lpp., 21. punkts; iepriekš 39. punktā minētais 1995. gada 14. septembra spriedums apvienotajās lietās *Antillean Rice Mills u.c./Komisija*, 59. punkts).
- 54 Šajā gadījumā saskaņā ar Komisijas viedokli prasītājam nav intereses celt prasību tādēļ, ka Apstrīdētā regula nav piemērojama tādiem ražotājiem kā prasītāja, kas reģistrēti trešās valstīs un kas neveic ekonomisko darbību dalībvalstu teritorijā. No tā izriet, ka no Apstrīdētās regulas atcelšanas prasītājam nevarētu rasties juridiskas sekas.

55 Šai argumentācijai nevar piekrist.

56 Prasītāja Apstrīdēto regulu apstrīd tieši tādēļ, ka tajā nav ņemta vērā tādu neatkarīgo ražotāju kā prasītājas situācija un tādējādi tai tika liegta iespēja eksportēt savu preci Kopienas tirgū. Tā tostarp norāda, ka minētā regula, tā kā tās 3. un 4. pantā ir paredzēta uz vēsturisku atsauci balstīta importa licenču saņemšanas sistēma, pārkāpj banānu tirgu reglamentējošās tiesību normas, kā arī Kopienas tiesiskajā regulējumā nostiprinātos principus kopējās lauksaimniecības politikas jomā un tos, kas attiecas uz banānu tirgu kopīgo organizāciju. Turklāt Apstrīdētā regula pārkāpj diskriminācijas aizlieguma principu, jo tā nepamatoti dod priekšroku atsevišķiem agrāk nozīmīgiem importētājiem, un tā pārkāpj arī tiesiskās palāvības principu.

57 Šajā sakarā ir tikai jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 233. pantu iestādei, kas ir pieņēmusi atcelto tiesību aktu, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu spriedumu. Šie pasākumi nav saistīti ar tiesību akta izzušanu no Kopienas tiesību sistēmas, jo šie akti izzūd jau tad, kad tiesnesis tos atceļ. Šie pasākumi ir saistīti ar attiecīgā tiesību akta radīto sekas, ko ietekmē konstatētie pārkāpumi, novēršanu. Šāda atcelšana ietver pienākumu iestādei, kas ir pieņēmusi tiesību aktu, veikt vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu spriedumu. Šo iemeslu dēļ attiecīgajai iestādei būtu jāatjauno prasītāja iepriekšējais stāvoklis vai jāizvairās pieņemt identisku tiesību aktu (iepriekš 39. punktā minētais 1995. gada 14. septembra spriedums apvienotajās lietās *Antillean Rice Mills* u.c./Komisija, 60. punkts).

58 Lai panāktu atbilstību spriedumam par tiesību akta atcelšanu un to pilnībā izpildītu, attiecīgajai iestādei saskaņā ar pastāvošo judikatūru ir jāievēro ne vien atceltās normas rezolutīvā daļa, bet arī iemesli, kā rezultātā tika taisīts spriedums un kas ir sprieduma rezolutīvās daļas nepieciešamais pamatojums tam, lai noteiktu tās precīzo jēgu. Šie iemesli, pirmkārt, ļauj identificēt pareizo normu, ko uzskata par nelikumīgu, un, otrkārt, norāda precīzos tiesību normā konstatētos nelikumības

iemeslus, kas attiecīgajai iestādei ir jāņem vērā, aizstājot atcelto tiesību aktu (Tiesas 1988. gada 26. aprīļa spriedums apvienotajās lietās 97/86, 99/86, 193/86 un 215/86 *Asteris u.c./Komisija, Recueil*, 2181. lpp., 27. punkts, un 2003. gada 6. marta spriedums lietā C-41/00 P *Interporc/Komisija, Recueil*, I-2125. lpp., 29. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 2. februāra spriedums lietā T-106/92 *Frederiksen/Parlaments, Recueil FP*, I-A-29. un II-99. lpp., 31. punkts).

59 Kā tas izriet no iepriekš minētās judikatūras, attiecīgajai iestādei tād ir pienākums nodrošināt, lai tiesību akts, kuram ir jāaizstāj atceltais tiesību akts, neietvertu tādas pašas nelikumības kā spriedumā par tiesību akta atcelšanu jau identificētās. Šādos apstākļos tiesību akta atcelšana tādēļ, ka tajā nav ņemta vērā noteikta uzņēmēju kategorija, un kas paredz, ka iestādei, kas ir pieņēmusi tiesību aktu, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu spriedumu, var ietekmēt prasītāja tiesisko stāvokli.

60 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājam ir interese atcelt Apstrīdēto regulu.

Par jautājumu, vai prasītāja ir skarta tieši un individuāli

61 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai EKL 230. panta ceturtnā daļa personām piešķir tiesības apstrīdēt lēmumus, kuri, lai arī regulas formā, tās skar tieši un individuāli. Šīs normas mērķis ir it īpaši novērst to, ka, tiesību aktu vienkārši pieņemot regulas formā, Kopienas iestādes varētu liegt personai tiesības celt prasību pret lēmumu, kas to skar tieši un individuāli, kā arī precizēt, ka tiesību akta formas izvēle nevar mainīt tiesību akta raksturu (Tiesas 1980. gada 17. jūnija spriedums apvienotajās lietās 789/79 un 790/79 *Calpak un Società Emiliana Lavorazione Frutta/Komisija,*

Recueil, 1949. lpp., 7. punkts; Pirmās instances tiesas 1999. gada 8. jūlija rīkojums lietā T-12/96 *Area Cova* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, II-2301. lpp., 24. punkts, un 2005. gada 8. septembra rīkojums lietā T-287/04 *Lorte* u.c./Padome, Krājums, II-3125. lpp., 36. punkts).

62 No judikatūras arī izriet, ka, lai nošķirtu regulu no lēmuma, jāvadās no tā, vai aplūkojamais akts ir vispārpiemērojams, nevis no paša tiesību akta, novērtējot apstrīdētā akta raksturu, un it īpaši, vai tā mērķis ir radīt vai tas faktiski rada juridiskas sekas (Tiesas 1987. gada 24. februāra spriedums lietā 26/86 *Deutz und Geldermann*/Padome, *Recueil*, 941. lpp., 7. punkts; 1995. gada 23. novembra rīkojums lietā C-10/95 P *Asocarne*/Padome, *Recueil*, I-4149. lpp., 28. punkts; iepriekš 61. punktā minētais rīkojums lietā *Area Cova* u.c./Padome un Komisija, 25. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 3. februāra spriedums lietā T-139/01 *Comafrika* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, Krājums, II-409. lpp., 87. punkts).

63 Šajā gadījumā ir jāatzīmē, ka Apstrīdētās regulas, kas ir formulēta vispārējā un abstraktā veidā, mērķis ir ieviest sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 1964/2005 attiecībā uz ĀKK izcelsmes banānu ievēšanu Kopienā 2006. gada janvārī un februārī.

64 Fakts, ka prasītāja apgalvo, ka, tā kā tai nav uzņēmēja statusa Apstrīdētās regulas nozīmē, tā nevar ievest savas preces Kopienas tirgū, ir tikai sekas tam, ka prasītājas situācijai tiek piemērots šīs regulas 3. un 4. pants. Tomēr šie Apstrīdētās regulas noteikumi ir vispārpiemērojami pasākumi. Tie paredz izveidot divas apakškvotas, kas pieejamas dažādiem uzņēmējiem, pirmā — 135 000 tonnas — ir pieejama uzņēmējiem, kuri reģistrēti Kopienā un kuri 2005. gadam bija reģistrēti tarifu kvotā C, kas minēta Regulas Nr. 404/93 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un otra — 25 000 tonnas — ir pieejama pārējiem uzņēmējiem, proti, uzņēmējiem, kuri reģistrēti Kopienā un pieteikušies A un B tarifu kvotai, kas minētas Regulas

Nr. 404/93 18. panta 1. punktā, vai kuri pieteikušies Regulā Nr. 1892/2004 noteiktajam papildu daudzumam, un kuri 2005. gadā laida brīvā tirgus apgrozībā ĀKK izcelsmes banānus.

- 65 Tātad Apstrīdētā regula ir vispārpiemērojama tiesību norma, jo tā ir piemērojama objektīvi definētām situācijām un rada juridiskas sekas vispārēji un abstrakti noteiktām personu kategorijām. Šādi pasākumi skar prasītāju tikai tādēļ, ka tai ir tāda uzņēmēja statuss, kas nav reģistrēts Kopienā un uz kuru nevar attiecināt vēsturisku atsauci saistībā ar ieviešanas režīmu Kopienā, kas bija piemērojams līdz 2005. gada 31. decembrim. Šī iemesla dēļ attiecīgie pasākumi prasītāju skar tāpat kā ikvienu citu uzņēmēju, kas atrodas tādā pašā situācijā, proti, ražotājus, kas reģistrēti ĀKK valstīs un kas Kopienas teritorijā neveic ekonomisko darbību, un uz kuriem nevar attiecināt vēsturisku atsauci saistībā ar ieviešanas režīmu Kopienā, kas bija piemērojams līdz 2005. gada 31. decembrim (šajā sakarā skat. iepriekš 36. punktā minētos rīkojumus lietā *Di Lenardo*/Komisija, 47. punkts, un lietā *Dilexport*/Komisija, 47. punkts, un iepriekš 62. punktā minēto 2005. gada 3. februāra spriedumu lietā *Comafrica* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, 88. punkts).
- 66 Tomēr nav izslēgts, ka noteiktos apstākļos normatīvais akts, kas ir vispārpiemērojams visiem ieinteresētajiem uzņēmējiem, var dažus no tiem skart individuāli (iepriekš 42. punktā minētie spriedumi lietā *Extramet Industrie*/Padome, 13. punkts, un lietā *Codorníu*/Padome, 19. punkts, un iepriekš 43. punktā minētais spriedums lietā *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, 36. punkts). Šādā gadījumā Kopienas tiesību akts var vienlaikus būt gan normatīvs akts, gan — attiecībā uz atsevišķiem ieinteresētajiem uzņēmējiem — lēmums (Pirmās instances tiesas 1995. gada 13. decembra spriedums apvienotajās lietās T-481/93 un T-484/93 *Exporteurs in Levende Varkens* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2941. lpp., 50. punkts; iepriekš 35. punktā minētais 2001. gada 12. jūlija spriedums apvienotajās lietās *Comafrica* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, 101. punkts, un iepriekš 62. punktā minētais 2005. gada 3. februāra spriedums lietā *Comafrica* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, 107. punkts).

- 67 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru fiziska vai juridiska persona, kas nav tiesību akta adresāts, var apgalvot, ka tā ir skarta individuāli EKL 230. panta ceturtās daļas nozīmē tikai tad, ja apstrīdētā norma to skar dažu tai specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kas to raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu, un tādēļ to skar individuāli līdzīgi kā adresātu (iepriekš 43. punktā minētais Tiesas spriedums lietā *Plaumann/Komisija*, 223. lpp.; iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā *Codorníu/Padome*, 20. punkts; iepriekš 43. punktā minētais spriedums lietā *Unión de Pequeños Agricultores/Padome*, 36. punkts, un 2004. gada 1. aprīļa spriedums lietā *C-263/02 P Komisija/Jégo-Quéré, Recueil*, I-3425. lpp., 45. punkts, un iepriekš 62. punktā minētais 2005. gada 3. februāra spriedums lietā *Comafrika* un *Dole Fresh Fruit Europe/Komisija*, 107. punkts). Ja šo nosacījumu neizpilda, nevienai fiziskai vai juridiskai personai jebkurā gadījumā nav tiesību iesniegt prasību atcelt regulu (iepriekš 43. punktā minētais spriedums lietā *Unión de Pequeños Agricultores/Padome*, 37. punkts).
- 68 Ņemot vērā šo judikatūru, ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā prasītāju Apstrīdētā regula skar individuāli.
- 69 Pirmkārt, par prasītājas argumentu, kas izriet no tā, ka Apstrīdētā regula tai liedz piekļuvi Kopienas tirgum, ir jānorāda, ka Apstrīdētā regula prasītāju skar objektīvi tikai kā uzņēmēju, kas ražo un tirgo ĀKK izcelsmes banānus, tāpat kā jebkuru citu neatkarīgu uzņēmēju, kurš reģistrēts kādā no ĀKK valstīm un kurš veic tādu pašu ekonomisko darbību. Kā izriet no judikatūras, ar šādu statusu nepietiek, lai pierādītu, ka Apstrīdētā regula prasītāju skar individuāli (šajā sakarā skat. iepriekš 45. punktā minēto spriedumu lietā *Piraiiki-Patraiki u.c./Komisija*, 14. punkts, un iepriekš 41. punktā minēto spriedumu lietā *Antillean Rice Mills/Padome*, 51. punkts; Pirmās instances tiesas 2003. gada 30. aprīļa rīkojumu lietā *T-154/02 Villiger Söhne/Padome, Recueil*, II-1921. lpp., 47. punkts).
- 70 Šo secinājumu neatspēko prasītājas apgalvojums, ka Apstrīdētā regula tai liedz importēt banānus un tādēļ apdraud tās pastāvēšanu. Pat tad, ja pieņem, kas šis apgalvojums ir pamatots, apstākļi, ka normatīvs akts varētu atšķirīgi ietekmēt dažādus tiesību subjektus, uz kuriem tas attiecas, katrā ziņā tos neizceļ visu pārējo

uzņēmēju vidū, jo šo tiesību aktu piemēro skaidri noteiktā situācijā (Tiesas 1997. gada 18. decembra rīkojums lietā *C-409/96 P Sveriges Betodlars* un *Henrikson/Komisija, Recueil*, I-7531. lpp., 37. punkts; iepriekš 36. punktā minētie Pirmās instances tiesas rīkojumi lietā *Di Lenardo/Komisija*, 52. punkts, un lietā *Dilexport/Komisija*, 52. punkts, un 2005. gada 13. decembra rīkojums lietā *T-397/02 Arla Foods u.c./Komisija, Krājums*, II-5365. lpp., 70. punkts).

71 Otrkārt, par prasītājas argumentu, kas izriet no tā, ka tikai ierobežotam skaitam uzņēmēju Apstrīdētā regula liedz iespēju pārdot ĀKK izcelsmes banānus Kopienas teritorijā, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iespēja vairāk vai mazāk precīzi noteikt to personu skaitu vai pat identitāti, uz kurām attiecas pasākums, nekādā gadījumā nenozīmē, ka šis pasākums tās skar individuāli, ja ir skaidrs — kā tas ir šajā lietā —, ka šis pasākums ir piemērojams objektīvām tiesiskām vai faktiskām situācijām, kas paredzētas attiecīgajā tiesību aktā (Tiesas 1993. gada 21. jūnija rīkojums lietā *C-276/93 Chiquita Banana u.c./Padome, Recueil*, I-3345. lpp., 8. punkts; iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *Antillean Rice Mills/Padome*, 52. punkts, un iepriekš 38. punktā minētais rīkojums lietā *von Pezold/Komisija*, 46. punkts).

72 Šādu secinājumu nevar atspēkot tas, ka Apstrīdētā regula ir piemērojama tikai divus mēnešus un ka tā rezultātā iespēja, ka citi uzņēmumi varētu kļūt par banānu ražotājiem tik īsā laika sprīdī, ir tikai teorētiska. Šajā sakarā ir tikai jākonstatē, ka Apstrīdētā regula, kuras mērķis vai sekas nav ierobežot attiecīgo produktu ražošanu, prasītāju skar kā eksportētāju Kopienā, un ka tā rezultātā šī regula to skar tieši tāpat kā jebkuru citu uzņēmēju, kas šobrīd atrodas vai atradīsies tādā pašā situācijā (šajā sakarā skat. iepriekš 45. punktā minēto spriedumu lietā *Piraiki-Patraiki u.c./Komisija*, 12.–14. punkts).

- 73 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka tā ir skarta individuāli tādēļ, ka Komisijai bija jāņem vērā tās īpašā situācija.
- 74 Šajā sakarā ir svarīgi atgādināt, ka tas, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Komisijai ir pienākums, pamatojoties uz īpašiem noteikumiem, ņemt vērā pasākuma, kuru tā paredz veikt attiecībā uz konkrētām privātpersonām, sekas, nozīmē to, ka šīs personas tiek individuāli izceltas (iepriekš 45. punktā minētie spriedumi lietā *Piraiki-Patraiki* u.c./Komisija, 21. un 28.–31. punkts, un lietā *Sofrimport*/Komisija, 11.–13. punkts; iepriekš 46. punktā minētais 1999. gada 11. februāra spriedums lietā *Antillean Rice Mills* u.c./Komisija, 25. punkts, un iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *Antillean Rice Mills*/Padome, 57. punkts; iepriekš 39. punktā minētais Pirmās instances tiesas 1995. gada 14. septembra spriedums apvienotajās lietās *Antillean Rice Mills* u.c./Komisija, 67.–78. punkts, un 2002. gada 17. janvāra spriedums lietā T-47/00 *Rica Foods*/Komisija, *Recueil*, II-113. lpp., 41. punkts).
- 75 Ir noteikti skaidrs, kā to savos rakstveida apsvērumos par iebildi par nepieņemamību norādīja prasītāja, ka Kotonū nolīguma V pielikumā iekļautā 5. protokola ar nosaukumu “Otrais protokols par banāniem” 1. pants paredz, ka puses atzīst ĀKK izcelsmes banānu piegādātāju eksporta uz Kopienas tirgu īpašo ekonomisko nozīmi un tostarp, ka Kopiena piekrit pārbaudīt un nepieciešamības gadījumā veikt pasākumus, lai nodrošinātu banānu eksporta nozaru nepārtrauktu dzīvotspēju un to banānu pastāvīgu noietu Kopienas tirgū.
- 76 Tomēr, kā izriet no judikatūras, nepietiek ar konstatējumu — pat pieņemot, ka tas ir pierādīts, — par šāda pienākuma esamību, lai pierādītu, ka prasītāju skar individuāli. Pēc tam, kad iepriekš 45. punktā minētā sprieduma lietā *Piraiki-Patraiki* u.c./Komisija 28. punktā Tiesa konstatēja, ka Komisijai bija pienākums noskaidrot lēmuma iespējamās negatīvās sekas uz attiecīgās dalībvalsts ekonomiku un uz ieinteresētajiem uzņēmumiem, tā katrā ziņā no šī fakta neizdarīja secinājumu, ka prasītājas tiek skartas individuāli EKL 230. panta ceturtās daļas nozīmē. Tieši pretēji, tā uzskatīja, ka tikai tie uzņēmumi, ar kuriem jau ir noslēgti līgumi, kuru izpildi, kas

bija paredzēta Apstrīdētā lēmuma piemērošanas laikā, pilnībā vai daļēji pārtrauca šis lēmums, tika skarti individuāli EKL 230. panta ceturtās daļas nozīmē (iepriekš 45. punktā minētais Tiesas spriedums lietā *Piraiki-Patraiki* u.c./Komisija, 28., 31. un 32. punkts; iepriekš 41. punktā minētais spriedums lietā *Antillean Rice Mills/Padome*, 60. punkts, un 2003. gada 10. aprīļa spriedums lietā *C-142/00 P Komisija/Nederlandse Antillen, Recueil*, I-3483. lpp., 74. punkts).

- 77 No tā izriet, ka secinājums, ka Komisijai tiktāl, ciktāl lietas apstākļi to neliedz, Apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī bija jāņem vērā negatīvās sekas, ko šī regula radītu īpaši ieinteresētajiem uzņēmumiem, neatbrīvo prasītāju no pienākuma pierādīt, ka šī regula to skar faktiskas situācijas dēļ, kas to izceļ no visu pārējo personu vidus (pēc analogijas skat. iepriekš 41. punktā minēto spriedumu lietā *Antillean Rice Mills/Padome*, 62. punkts, un iepriekš 76. punktā minēto spriedumu lietā *Komisija/Nederlandse Antillen*, 76. punkts).
- 78 Prasītāja nav norādījusi nevienu faktu, kas ļautu secināt, ka regula to skāra specifiskas situācijas dēļ.
- 79 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja neatrodas situācijā, kas to individuāli raksturo attiecībā pret jebkuru citu uzņēmēju, un tārad Apstrīdētā regula to neskar individuāli.
- 80 Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka šīs prasības nepieņemamība rada tās pamattiesību uz efektīvu aizsardzību tiesā pārkāpumu. Kopienu tiesību aizsardzības sistēmas efektivitāte paredz, ka prasītāja ir jāuzskata par individuāli skartu tādēļ, ka valsts tiesību akti neparedzēja pārsūdzības tiesības, kas dotu iespēju Apstrīdēto regulu apstrīdēt valsts tiesā.

81 Šajā sakarā pēc tam, kad Tiesa atgādināja, ka tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību iekļaujas vispārējos tiesību principos, kas izriet no dalībvalstu kopīgām konstitucionālām tradīcijām, un ka šīs tiesības tik tiešām nostiprina arī ECTK 6. un 13. pants, tā norādīja, ka EK līgumā, pirmkārt, tā 230. un 241. pantā un, otrkārt, 234. pantā ir izveidota pilnīga prasību un procedūru sistēma, kas vērsta uz to, lai Tiesai piešķirtu pilnvaras veikt iestāžu tiesību aktu likumības kontroli. Šajā sistēmā fiziskas vai juridiskas personas, kas EKL 230. panta ceturtajā daļā minēto pieņemamības nosacījumu dēļ nevar tieši apstrīdēt vispārpiemērojamus Kopienu tiesību aktus, atkarībā no gadījuma var atbilstoši EKL 241. pantam atsaukties uz šādu aktu nelikumību gan Kopienu tiesā, gan valsts tiesās un pieprasīt, lai valsts tiesas, kas pašas nav kompetentas atzīt minēto aktu prettiesiskumu, šajā sakarā uzdod Tiesai prejudiciālus jautājumus (iepriekš 43. punktā minētais spriedums lietā *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, 39. un 40. punkts, un iepriekš 67. punktā minētais spriedums lietā *Komisija/Jégo-Quéré*, 29. un 30. punkts; Pirmās instances tiesas 2006. gada 29. jūnija rīkojums lietā T-311/03 *Nürburgring*/Parlaments un Padome, Krājumā nav publicēts — Krājums, II-46.* lpp., 69. punkts).

82 Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, apstākļi, ka šajā gadījumā nav efektīva tiesību aizsardzības līdzekļa — pieņemot, ka tas ir pierādīts, — nevar attaisnot to, ka, balstoties uz tiesas interpretāciju, tiek grozīta tiesību aizsardzības līdzekļu un procedūru sistēma, ko paredz EKL 230., 234. un 241. pants, kā tas tika atgādināts iepriekš 81. punktā. No Tiesas judikatūras izriet, ka prasības par tiesību akta atcelšanu pieņemamība Kopienu tiesā nav atkarīga no tā, vai pastāv tiesību aizsardzības līdzekļi valsts tiesā, kas ļauj izskatīt tiesību akta, kuru lūgts atcelt, spēkā esamību (šajā sakarā skat. iepriekš 43. punktā minēto spriedumu lietā *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, 43. un 46. punkts, un iepriekš 67. punktā minēto spriedumu lietā *Komisija/Jégo-Quéré*, 33. un 34. punkts; iepriekš 81. punktā minēto rīkojumu lietā *Nürburgring*/Parlaments un Padome, 70. punkts). Šāds apstākļi nekādā gadījumā neļauj par pieņemamu atzīt tādu prasību atcelt tiesību aktu, kuru ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, kas neatbilst EKL 230. panta ceturtajā daļā paredzētajiem nosacījumiem (Tiesas 2001. gada 1. februāra rīkojums lietā C-301/99 P *Area Cova* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, I-1005. lpp., 47. punkts).

- 83 Turklāt, kā to ir norādījusi Tiesa, tas, ka personas nevar iesniegt prasību atcelt minētos tiesību aktus, tomēr nenozīmē, ka tām tiek liegta piekļuve tiesai, jo ir iespējama arī prasība par ārpuslīgumisko atbildību, kas paredzēta EKL 235. pantā un 288. panta otrajā daļā, ja attiecīgā rīcība izraisa Kopienu atbildību (šajā sakarā skat. Tiesas 2006. gada 12. septembra spriedumu lietā C-131/03 P *Reynolds Tobacco u.c./Komisija*, Krājums, II-3019. lpp., 82. punkts).
- 84 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka nevar uzskatīt, ka Apstrīdētā regula prasītāju skar individuāli. Tā kā prasītāja nav izpildījusi vienu no pieņemamības nosacījumiem, kas izvirzīti EKL 230. panta ceturtajā daļā, nav jāizskata tas, vai šī regula prasītāju skar tieši.
- 85 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 86 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) **prasību noraidīt kā nepieņemamu;**
- 2) ***Société des plantations de Mbangā SA (SPM)* sedz savus tiesāšanās izdevumus un atļūdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

Luksemburgā, 2007. gada 12. janvārī.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

M. Vilaras